

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ 24 ΜΑΡΤΙΟΥ 1988	ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 58

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1765

Κύρωση Σύμβασης για τη μεταφορά των καταδίκων μεταξύ των Κυβερνήσεων της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Αραβικής Δημοκρατίας της Αιγύπτου.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

Άρθρο πρώτο.

Κυρώνεται και έχει την ισχύ που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος η Σύμβαση για τη μεταφορά των καταδίκων μεταξύ των Κυβερνήσεων της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Αραβικής Δημοκρατίας της Αιγύπτου, που υπογράφηκε στο Κάιρο στις 22 Δεκεμβρίου 1986, της οποίας το κείμενο σε πρωτότυπο στην ελληνική και γαλλική γλώσσα έχει ως εξής:

ΣΥΜΒΑΣΗ
ΓΙΑ ΤΗ ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΤΩΝ ΚΑΤΑΔΙΚΩΝ
ΠΡΟΟΙΜΙΟ

Η Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας και η Κυβέρνηση της Αραβικής Δημοκρατίας της Αιγύπτου, μεριμνώντας για την προαγωγή της συνεργασίας τους σε ποινικές υποθέσεις, αποφάσισαν να συνάψουν Συμφωνία για τη μεταφορά των καταδίκων και συμφώνησαν τις ακόλουθες διατάξεις:

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΣ
ΓΕΝΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ

Άρθρο 1

Κατά την έννοια της σύμβασης αυτής:

α) Ο όρος «Κράτος της καταδικης» σημαίνει τα Κράτος, όπου ο εγκληματίας καταδικάσθηκε και απ' όπου μεταφέρεται.

β) Ο όρος «Κράτος της εκτέλεσης» σημαίνει, το Κράτος στο οποίο ο κατάδικος μεταφέρεται, προκειμένου να εκτίσει την ποινή του.

γ) Ο όρος «κατάδικος» σημαίνει κάθε πρόσωπο το οποίο, έχοντας αποτελέσει αντικείμενο στο έδαφος του ενός ή του άλλου Κράτους μιας καταδικαστικής απόφασης, υποχρεώνεται να εκτίσει μια στερητική της ελευθερίας ποινή και βρίσκεται υπό κράτηση.

Άρθρο 2

Τα δύο Κράτη αναλαμβάνουν την υποχρέωση να παρέχουν αμοιβαία τη μεταφορά των καταδίκων, σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται από τη σύμβαση αυτή.

Άρθρο 3

Η αίτηση μεταφοράς μπορεί να υποβάλλεται:

α) Από το Κράτος της καταδίκης.

β) Από το Κράτος της εκτέλεσης.

γ) Από τον ίδιο τον κατάδικο. Ο τελευταίος αυτός μπορεί να υποβάλει την αίτηση στο ένα ή στο άλλο από τα δύο Κράτη.

Άρθρο 4

Η παρούσα Σύμβαση εφαρμόζεται υπό τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) Η παράβαση που αιτιολογεί την αίτηση πρέπει να τιμωρείται από τη νομοθεσία και των δύο Κρατών.

β) Η δικαστική απόφαση που απαγγέλλει την καταδίκη πρέπει να είναι αμετάκλητη και εκτελεστή.

γ) Ο κατάδικος πρέπει να έχει την υπηκοότητα του Κράτους στο οποίο θα μεταφερθεί.

δ) Ο κατάδικος πρέπει να συναινεί για τη μεταφορά.

ε) Ο κατάδικος πρέπει ακόμη, κατά το χρόνο της αίτησης μεταφοράς, να έχει να εκτίσει ποινή στερητική της ελευθερίας τουλάχιστον ενός έτους. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις, τα δύο Κράτη μπορούν να συμφωνήσουν για τη μεταφορά, ακόμη και αν η διάρκειά της προς έκτιση ποινής είναι μικρότερη.

Άρθρο 5

Το Κράτος της καταδίκης πληροφορεί το άλλο Κράτος για κάθε καταδίκη που έχει απαγγελθεί σε βάρος ενός υπηκόου του Κράτους αυτού, η οποία θα μπορούσε να δικαιολογήσει τη μεταφορά κατ' εφαρμογή της Σύμβασης αυτής.

Οι αρμόδιες αρχές του Κράτους της καταδίκης πληροφορούν κάθε υπήκοο του άλλου Κράτους, εις βάρος του οποίου απαγγέλθηκε μια αμετάκλητη καταδίκη, για τη δυνατότητα που του παρέχεται να επιτύχει, σύμφωνα με τους όρους της Σύμβασης αυτής, τη μεταφορά του για την εκτέλεση της ποινής του στη χώρα της οποίας είναι υπήκοος.

Ο κατάδικος πρέπει να πληροφορείται εγγράφως για κάθε απόφαση που λαμβάνεται από ένα από τα δύο Κράτη σχετικά με μια αίτηση μεταφοράς.

Άρθρο 6

Η μεταφορά του καταδίκου δε γίνεται δεκτή:

α) Εάν θεωρείται από ένα από τα δύο Κράτη ότι η μεταφορά μπορεί να θίξει την κυριαρχία του, την ασφάλειά του, τη δημόσια τάξη του ή τις θεμελιώδεις αρχές της έννομης τάξης του.

β) Εάν η αίτηση μεταφοράς αφορά ποινή που έχει απαγγελθεί για πράξεις που δικάστηκαν οριστικά στο Κράτος της εκτέλεσης και η ποινή για τις πράξεις αυτές έχει εκτελεσθεί ή παραγραφεί.

γ) Εάν έχει επέλθει παραγραφή του εγκλήματος σύμφωνα με το νόμο του Κράτους της εκτέλεσης.

δ) Εάν η καταδίκη έχει απαγγελθεί για στρατιωτικό έγκλημα.

Άρθρο 7

Η μεταφορά του καταδίκου μπορεί να μη γίνει δεκτή:

α) Εάν οι αρμόδιες αρχές του Κράτους της εκτέλεσης αποφάσισαν να μην ασκήσουν δίωξη ή να θέσουν τέλος στη δίωξη που άσκησαν για τις ίδιες πράξεις.

β) Εάν οι πράξεις που δικαιολόγησαν την καταδίκη αποτελούν αντικείμενο δίωξης στο Κράτος της εκτέλεσης.

γ) Εάν ο κατάδικος δεν έχει εξοφλήσει ποσά, πρόστιμα, δικαστικά έξοδα, αποζημιώσεις και χρηματικές καταδίκες πάσης φύσεως που είχαν επιβληθεί εις βάρος του.

δ) Εάν ο κατάδικος έχει επίσης την υπηκοότητα του Κράτους της καταδίκης. Η ιδιότητα του υπηκόου λαμβάνεται υπόψη κατά το χρόνο τελέσεως των πράξεων που αποτέλεσαν το λόγο της καταδίκης.

ε) Εάν το μέγιστο της στερητικής της ελευθερίας ποινής που προβλέπεται από το νόμο του Κράτους της εκτέλεσης είναι πολύ κατώτερο της στερητικής της ελευθερίας ποινής που επιβάλλεται από το Κράτος της καταδίκης.

Άρθρο 8

1. Ο κατάδικος πρέπει να δίδει τη συγκατάθεσή του για τη μεταφορά που προβλέπεται στο άρθρο 3 εδάφια (α) και (β) και να έχει πλήρη γνώση των νομικών συνεπειών που πηγάζουν από αυτήν. Η συγκατάθεση δίνεται από το νόμιμο αντιπρόσωπο του καταδίκου, όταν τούτο θεωρείται αναγκαίο από ένα από τα δυο Κράτη, λόγω της ηλικίας ή της φυσικής ή πνευματικής κατάστασης του καταδίκου. Η διαδικασία που ακολουθείται γι' αυτό το θέμα διέπεται από το δίκαιο του Κράτους της καταδίκης.

2. Το Κράτος της καταδίκης πρέπει να δίδει στο Κράτος της εκτέλεσης τη δυνατότητα να πιστοποιεί, μέσω ενός προξενικού λειτουργού, ότι η συγκατάθεση για τη μεταφορά δόθηκε σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται στην προηγούμενη παράγραφο.

Άρθρο 9

1. Η ποινή που έχει απαγγελθεί στο Κράτος της καταδίκης είναι εκτελεστή στο Κράτος της εκτέλεσης, για το υπόλοιπο που απομένει προς εκτέλεση στο Κράτος της καταδίκης, σύμφωνα με το άρθρο 11 της Σύμβασης αυτής.

2. Όταν η ποινή που επιβάλλεται από το Κράτος της καταδίκης είναι λόγω της φύσης της ή της διάρκειάς της αυστηρότερη από αυτήν που προβλέπεται από το νόμο του Κράτους της εκτέλεσης για τις ίδιες πράξεις, η αρμόδια αρχή του τελευταίου αυτού Κράτους αντικαθιστά τη στερητική της ελευθερίας ποινή, η οποία ανταποκρίνεται το περισσότερο στη νομοθεσία του ή μειώνει την επιβληθείσα ποινή στο μέγιστο νομίμως εφαρμόσιμο στο Κράτος της εκτέλεσης.

3. Η μετά την αντικατάσταση ποινή δεν μπορεί να επιβαρύνει λόγω της φύσης ή της διάρκειάς της τη στερητική της ελευθερίας ποινή που έχει απαγγελθεί από το Κράτος της καταδίκης ούτε να υπερβεί το μέγιστο όριο που προβλέπεται από το νόμο του Κράτους της εκτέλεσης.

Άρθρο 10

Το Κράτος της εκτέλεσης πληροφορεί το Κράτος της καταδίκης, εάν το ζητήσει για τη συνέχιση της εκτέλεσης της καταδίκης.

Άρθρο 11

Οι τρόποι εκτέλεσης της ποινής διέπονται από το νόμο του Κράτους της εκτέλεσης, το οποίο είναι το μόνο αρμόδιο για να λάβει όλες τις σχετικές αποφάσεις.

Άρθρο 12

Κάθε Κράτος μπορεί να απονέμει χάρη, να χορηγεί αμνηστία ή να μετριάζει την ποινή, σύμφωνα με το Σύνταγμά του ή τους άλλους νόμους του.

Άρθρο 13

Μόνο το Κράτος της καταδίκης έχει το δικαίωμα να αποφασίζει για κάθε αίτηση επανάληψης της διαδικασίας.

Άρθρο 14

1. Το Κράτος της καταδίκης πληροφορεί χωρίς καθυστέρηση το Κράτος της εκτέλεσης για κάθε απόφαση ή μέτρο που παύει εν όλω ή εν μέρει την εκτέλεση της ποινής.

2. Οι αρμόδιες αρχές του Κράτους της εκτέλεσης θέτουν τέλος στην εκτέλεση της ποινής μόλις πληροφορηθούν οποιαδήποτε απόφαση ή μέτρο που έχει σαν αποτέλεσμα την άρση του εκτελεστού χαρακτήρα της ποινής.

Άρθρο 15

Κανένας κατάδικος που έχει μεταφερθεί σε εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης δεν μπορεί να διωχθεί, να συλληφθεί ή να κρατηθεί εκ νέου στο Κράτος της εκτέλεσης για παράβαση η οποία έχει επισύρει την επιβληθείσα από το Κράτος της καταδίκης ποινή, για την οποία και έλαβε χώρα η μεταφορά.

ΤΙΤΛΟΣ II
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

Άρθρο 16

Κάθε αίτηση για μεταφορά διατυπώνεται εγγράφως. Αναφέρει την ταυτότητα του καταδίκου, τον τόπο κράτησής του στο Κράτος της καταδίκης και τον τόπο διαμονής του στο Κράτος της εκτέλεσης. Συνοδεύεται από δήλωση που αποδεικνύει τη συγκατάθεση του καταδίκου ή του αντιπροσώπου του για τη μεταφορά.

Άρθρο 17

Το Κράτος της καταδίκης αποστέλλει στο Κράτος της εκτέλεσης το πρωτότυπο ή ακριβές αντίγραφο της καταδικαστικής απόφασης. Πιστοποιεί τον εκτελεστό χαρακτήρα της απόφασης και διευκρινίζει, κατά το δυνατό, τις συνθήκες, το χρόνο και τον τόπο διάπραξης της παράβασης, καθώς και το νομικό χαρακτηρισμό της. Παρέχει κάθε απαραίτητη πληροφορία για τη διάρκεια του υπολοίπου της ποινής, για τη διάρκεια της προσωρινής κράτησης που έχει ήδη εκτιθεί και για τους μετριασμούς της ποινής που έχουν ήδη χορηγηθεί, καθώς και για την προσωπικότητα του καταδίκου και τη διαγωγή του στο Κράτος της καταδίκης πριν και μετά την απαγγελία της καταδικαστικής απόφασης.

Το Κράτος της εκτέλεσης γνωστοποιεί στο Κράτος της καταδίκης πριν από την αποδοχή της αίτησης μεταφοράς, τη μέγιστη ποινή που προβλέπεται από τη νομοθεσία του για τις ίδιες πράξεις. Εάν το ένα από τα δύο Κράτη κρίνει ότι οι πληροφορίες που δόθηκαν από το άλλο Κράτος είναι ανεπαρκείς, για να του επιτρέψουν να εφαρμόσει την παρούσα Σύμβαση, ζητά τις απαραίτητες συμπληρωματικές πληροφορίες.

Άρθρο 18

Οι αιτήσεις μεταφοράς διαβιβάζονται από το Υπουργείο Δικαιοσύνης του αιτούντος Κράτους, στο Υπουργείο Δικαιοσύνης του Κράτους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση.

Άρθρο 19

Τα έγγραφα και δικαιολογητικά που διαβιβάζονται σε εφαρμογή της Σύμβασης αυτής είναι απαλλαγμένα από κάθε υποχρέωση επικύρωσης, περιέχουν την υπογραφή και τη σφραγίδα της αρμόδιας αρχής.

Άρθρο 20

1. Τα έξοδα μεταφοράς βαρύνουν το Κράτος που έχει υποβάλει την αίτηση μεταφοράς, εκτός από αυτά που έγιναν αποκλειστικά στο έδαφος του άλλου Κράτους.

2. Εάν η μεταφορά ζητείται από τον ίδιο τον κατάδικο, τα έξοδα μεταφοράς, εάν δεν μπορούν να πληρωθούν από τον τελευταίο αυτόν, βαρύνουν το Κράτος της εκτέλεσης.

3. Το Κράτος που αναλαμβάνει τα έξοδα μεταφοράς παρέχει τη συνοδεία. Στην περίπτωση που αναφέρεται στην προηγούμενη παράγραφο, η συνοδεία παρέχεται από το Κράτος της εκτέλεσης.

4. Το Κράτος της εκτέλεσης δεν μπορεί σε καμιά περίπτωση να απαιτήσει την καταβολή των εξόδων που αυτό πραγματοποίησε για εκτέλεση της ποινής και την επίβλεψη του καταδίκου.

Άρθρο 21

Οι αιτήσεις μεταφοράς και τα συνοδευτικά έγγραφα και δικαιολογητικά καθώς και οι πληροφορίες που ανταλλάσσονται, σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση, συντάσσονται στη γλώσσα του αιτούντος Κράτους και συνοδεύονται από επίσημη μετάφραση στη γλώσσα του Κράτους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση.

ΤΙΤΛΟΣ III
ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 22

1. Η παρούσα Σύμβαση τίθεται σε ισχύ ένα μήνα μετά την ημερομηνία υπογραφής της.

2. Καθένα από τα δύο Κράτη μπορεί να καταγγείλει τη Σύμβαση αυτή, ανά πάσα στιγμή, απευθύνοντας στο άλλο, με τη διπλωματική οδό, γραπτή ανακοίνωση καταγγελίας. Στην περίπτωση αυτήν η καταγγελία τίθεται σε ισχύ ένα χρόνο μετά την ημερομηνία λήψης της εν λόγω ανακοίνωσης.

Σε ΠΙΣΤΩΣΗ ΤΩΝ ΠΑΡΑΠΑΝΩ, οι αντιπρόσωποι των δύο Κυβερνήσεων, δεόντως εξουσιοδοτημένοι, υπέγραψαν τη Σύμβαση αυτή.

Έγινε στο Κάιρο στις 22 Δεκεμβρίου 1986 σε διπλό αντίτυπο, στα ελληνικά, αραβικά και γαλλικά. Τα τρία κείμενα έχουν την ίδια ισχύ.

Σε περίπτωση διάστασης υπερισχύει το γαλλικό κείμενο.

Για την Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας	Για την Κυβέρνηση της Αραβικής Δημοκρατίας
ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΝΟΜΙΚΟΣ	AHMED MAMDOUH ATTIA
Πρέσβης της Ελλάδας	Υπουργός Δικαιοσύνης

CONVENTION
SUR LE TRANSFEREMENT DES CONDAMNES DETENUS
PREAMBULE

Le Gouvernement de la République hellénique et le Gouvernement de la République arabe d'Egypte, soucieux de promouvoir leur coopération en matière pénale ont résolu de conclure un Accord sur le transfèrement des condamnés détenus et sont convenus des dispositions suivantes :

TITRE PREMIER
PRINCIPES GENERAUX

Article 1er

Au sens de la présente Convention :

a) L'expression «Etat de condamnation désigne

l'Etat où le délinquant a été condamné et d'où il est transféré;

b) L' expression «Etat d' exécution» désigne l' Etat vers lequel le condamné est transféré afin de subir sa peine ;

c) Le terme «condamné détenu» désigne toute personne qui, ayant fait l'objet sur le territoire de l' un ou de l' autre Etat d' une désicion judiciaire de culpabilité, est astreinte à subir une peine privative de liberté et se trouve en détention.

Article 2

Les deux Etats s'engagent à s' accorder mutuellement dans les conditions prévues par la présente Convention, le transfèrement des personnes condamnées.

Article 3

La demande de transfèrement peut être présentée :

a) Par l' Etat de condamnation ;

b) Par l'Etat d'exécution ;

c) Par le condamné lui - même. Ce dernier peut présenter cette demande à l'autre de deux Etats.

Article 4

La présente Convention s'applique dans les conditions suivantes :

a) L'infraction qui motive la demande doit être reprimée par la législation de chacun des deux Etats ;

b) La décision judiciare prononçant la condamnation doit être irrévocable et exécutoire ;

c) Le condamné détenu doit avoir la nationalité de l' Etat vers lequel il sera transféré ;

d) Le condamné détenu doit être consentant ;

e) Le condamné détenu doit avoir encore, au moment de la demande de transfèrement, au moins un an de peine privative de liberté à subir. Dans des cas exeptionnels, les deux Etats peuvent convenir d'un transfèrement lorsque la durée de la peine à subir est moindre.

Article 5

L' Etat de condamnation informe l'autre Etat de toute condamnation rendue contre un national de cet Etat, qui pourrait donner lieu à transfèrement, en application de la présente Convention.

Les autorités compétentes de l' Etat de condamnation informent tout national de l' autre Etat, qui fait l' objet d'une condamnation irrévocable, de la possibilité qui lui est offerte d'obtenir dans les conditions de la présente Convention, son transfèrement pour exécuter sa peine dans le pays dont il a la nationalité.

Le condamné doit être informé par écrit de toute décicion prise par l' un des deux Etats au sujet d' une demande de transfèrement.

Article 6

Le transfèrement du condamné est refusé :

a) Si le transfèrement est considéré par l'un des deux Etats comme étant nature à porter atteinte à sa souveraineté, à sa sécurité,à son ordre public ou aux principes fondamentaux de son ordre juridique.

b) Si la demande de transfèrement est relative à une peine prononcée pour des faits qui ont été jugés définitivement dans l' Etat d'exécution et pour lesquels la peine a été exécutée ou est prescrite.

c) Si la prescription de la poursuite pénale est acquise d' après la loi de l' Etat d'exécution.

d) Si la condamnation a été prononcée pour une infraction militaire .

Article 7.

Le transfèrement du condamné peut être refusé. :

a) Si les autorités compétentes de l' Etat d'exécution ont décidé de ne pas engager de poursuites ou de mettre fin aux poursuites qu' elles ont exercées pour les mêmes faits.

b) Si les faits qui ont motivé la condamnation font l' objet de poursuites dans l' Etat d'exécution.

c) Si le condamné ne s' est pas acquitté de sommes, amendes, frais de justice, dommage - intérêts et condamnations pécuniaires de toute nature mises à sa charge.

d) Si le condamné possede aussi la nationalité de l' Etat de condamnation. La qualité de national s'apprécie à la date des faits qui ont donné lieu à la condamnation.

e) Si le maximum de la peine privative de liberté prévue par la loi de l'Etat d' exécution est fortement inférieur à la peine privative de liberté infligée par l' Etat de condamnation.

Article 8

1. Le condamné doit donner son consentement au transfèrement visé à l' article 3 alineas (a) et (b) et être en pleine connaissance des conséquences juridiques qui en découlent. Lorsque, en raison de l' âge ou de l' état physique ou mental du condamné, l' un des deux Etats l'estime necéssaire,le consentement est donné par son représentant. La procédure à suivre à ce sujet est régie par le droit de l' Etat de condamnation.

2. L' Etat de condamnation doit donner à l' Etat d' exécution la possibilité de vérifier, par l' intermédiaire d'un fonctionnaire consulaire, que le consentement au transfèrement a été donné dans les conditions prévues au paragraphe précédent.

Article 9

1. La peine prononcée dans l' Etat de condamnation est exécutoire dans l' Etat d'exécution pour la partie qui reste à subir dans l' Etat de condamnation, conformément à l' article 11 de la présente Convention.

2. Lorsque la peine infligée par l' Etat de condamnation est, par sa nature ou sa durée, plus rigoureuse que celle qui est prévue par la loi de l' Etat d' exécution pour les mêmes faits, l'autorité compétente de ce dernier état lui substitue la peine privative de liberté qui correspond le plus à sa législation ou réduit la peine prononcée au maximum légalement applicable dans l' Etat d'exécution.

3. La peine substituée ne peut aggraver par sa nature ou par sa durée la peine privative de liberté prononcée par l' Etat de condamnation ni excéder le maximum prévu par la loi de l' Etat d'exécution.

Article 10

L' Etat d' exécution informe l' Etat de condamnation, s' il le demande, des suites de l' exécution de la condamnation.

Article 11

Les modalités d' exécution de la peine sont régies par la loi de l' Etat d' exécution qui seul est compétent pour prendre toutes les décisions s' y rapportant.

Article 12

Chaque Etat peut accorder la grâce, l' amnistie ou la commutation de la peine conformément à sa Constitution ou à ses autres règles juridiques.

Article 13

L' Etat de condamnation seul a le droit de statuer

sur tout recours en revision introduit contre la condamnation.

Article 14

L' Etat de condamnation informe sans délai l' Etat d'exécution de toute décision ou mesure qui met fin en tout ou en partie à l' exécution de la peine.

2. Les autorités compétentes de l'Etat d'exécution mettent à l'exécution de la peine dès qu'elles sont informées de toute décision ou mesure qui a pour effet d' enlever à la peine son caractére exécutoire.

Article 15

Aucun condamné transféré en application de la présente Convention ne peut être à nouveau poursuivi, arrêté ou détenu dans l'Etat d'exécution pour l'infraction ayant entraîné la peine prononcée par l'Etat de condamnation, qui a donné lieu au transfèrement.

TITRE II

PROCEDURE

Article 16

Toute demande de transfèrement est formulée par écrit. Elle indique l' identité du condamné, son lieu de détention dans l' Etat de condamnation et son lieu de résidence dans l' Etat d' exécution. Elle est accompagnée d'une déclaration constatant le consentement du condamné ou de son représentant au transférement.

Article 17

L' Etat de condamnation adresse à l' Etat d'exécution l'original ou une copie authentique de la décision de condamnation. Il certifie le caractére exécutoire de la décision et précise, dans toute la mesure du possible, les circonstances de l' infraction, le temps et le lieu où elle a été commise ainsi que sa qualification légale. Il fournit tous renseignements necéssaires sur la durée de la peine restant à purger. sur la durée de la détention provisoire déjà subie et sur les réductions de peine déjà accordées ainsi que sur la personnalité du condamné et sa conduite dans l' Etat de condamnation avant et après le prononcé de la décision de condamnation.

L' Etat d'exécution fait connaître à l'Etat de condamnation avant l'acceptation de la demande de transfèrement, la peine maximal prévue par sa législation pour les mêmes faits.

Si l' un des deux Etats estime que les renseignements fournis par l' autre Etat sont insuffisants pour lui permettre d'appliquer la présente Convention, il demande e complément d' informantions nécessaires.

Article 18

Les demandes de transfèrement sont transmises du Ministère de la Justice de l'Etat requérant au Ministère de la Justice de l'Etat requis.

Article 19

Les pièces et documents transmis en application de la présente Convention sont dispensés de toute formalité de légalis (légalisation) ils sont revêtus de la signature et du sceau de l'autorité compétente.

Article 20

1. Les frais de tranférement sont à la charge de l'Etat qui à fait la demande de transfèrement á l'exception toutefois des frais engagès exclusivement sur le territoire de l'autre Etat.

2. Si le transférement est demandé par le condamné lui-même, les frais de transfèrement, s'ils ne peuvent pas être payés par ce dernier, sont á la charge de l'Etat d'exécution.

3. L'Etat qui assume les frais de transfèrement fournit l'escorte. Dans le cas visè au paragraphe précédent, l'escorte est fournie par l'Etat d'exécution.

4. L'Etat d'exécution ne peut en aucun cas reclamer le remboursement des frais exposés par lui pour l'exécution de la peine et la surveillance du condamné.

Article 21

Les demandes de transfèrement et les piéces et documents à l'appui ainsi que toutes informations échangées en vertu de la présente Convention seront rédigés dans la langue de l'Etat requérant et seront accompagnés d'une traduction officielle dans la langue de l'Etat requis.

TITRE III

DISPOSITIONS FINALES

Article 22

1. La présente Convention entrera en vigueur un mois après la date de sa signature.

2. Chacun des deux Etats pourra dénoncer la présente Convention à n'importe quel moment en adressant á l'autre, par voie diplomatique, un avis écrit de dénonciation; dans ce cas, la dénonciation prendra effet un an après la date de réception dudit avis.

EN FOI DE QUOI, les représentants des deux Gouvernements, dûment autorisés, ont signé la présente Convention.

Fait au Caire le 22 décembre 1986 en double exemplaire, en langues grecque, arabe et française les trois textes faisant également foi. En cas de divergence le texte français prévaudra.

Pour le Gouvernement de la République hellénique ANTOINE NOMIKOS Ambassadeur de Gréce	Pour le Gouvernement de la République arabe d'Egypte Conseiller AHMET MAMDOUH ATTIA Ministre de la Justice

Άρθρο δεύτερο.

Για την εφαρμογή, αυτής της Σύμβασης αρμόδιο είναι το Τριμελές Πλημμελειοδικείο Αθηνών. Κατά της απόφασης αυτού επιτρέπεται στον Εισαγγελέα και στον καταδικασθέντα το ένδικο μέσο της αναίρεσης.

'Αρθρο τρίτο.

Η ισχύς του νόμου αυτού, αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, της δε κυρουμένης Σύμβασης σύμφωνα με το άρθρο 22 αυτής.

Παραγγέλλομε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 24 Μαρτίου 1988

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΝΤ. ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ
ΚΑΙ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ ΚΟΥΤΣΟΓΙΩΡΓΑΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΚΑΡΟΛΟΣ ΠΑΠΟΥΛΙΑΣ

ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ
ΑΝΤΩΝ. ΔΡΟΣΟΓΙΑΝΝΗΣ

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους

Αθήνα, 24 Μαρτίου 1988

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ ΚΟΥΤΣΟΓΙΩΡΓΑΣ